

HO HAN TORNAT A FER

Sí. Han tornat a anunciar l'apocalipsi, com van fer quan el govern va acordar la concessió dels indults.

Van dir aleshores que estàvem davant d'una traïció que posava en risc la unitat d'Espanya i que només servia per a certificar que el govern de Pedro Sánchez es posava de genolls davant les pretensions dels independentistes: amnistia i autodeterminació. Obliden que el pitjor risc per a la unitat d'Espanya és la pèrdua de vigor d'un projecte comú. I sense un projecte comú d'Espanya que en reconegui la seva diversitat, els problemes es reproduïxen.

Ho han tornat a fer. La proposta de modificació del codi penal, per a regular millor els delictes contra l'Estat de Dret que no encaixen en la rebel·lió (és a dir, que no utilitzen el recurs a la violència, com van fer els del 11F), ha rebut les mateixes desqualificacions, corregides i augmentades. El mateix líder del Partit Popular ha hagut de fer una compareixença per a deixar clar el rebuig total i absolut a la mesura. Tanmateix, la seva rotunda (i exagerada) argumentació ha servit també per deixar clar que la dreta no té cap altra solució a la "carpeta catalana" que no sigui la continuïtat de la via jurídica i policial. No hi ha cap proposta per encarrilar una situació que neix d'un problema real relacionat amb el nostre autogovern, que no sigui atiar el foc per tal d'impedir una sortida basada en la concòrdia. Massa aviat han oblidat que va ser el darrer govern del Partit Popular qui es va mostrar incapaç de trobar camins que no fossin els dels tribunals o les porres. La dreta va abdicar de les seves responsabilitats polítiques.

El president del Govern ha posat en valor el seu compromís amb la idea del "retrobament". Amb dues premisses: que els problemes polítics no es resolent simplement amb les togues i les forces d'ordre públic i que el respecte a l'estat de dret no és negociable. És en aquest marc que cal entendre la concessió dels indults i la modificació del delicte de sedició. També, no ho oblidem, hi ha la constatació de que el nostre codi penal no està, en aquest aspecte, en consonància amb el que disposen els codis penals dels països del nostre entorn.

Es tracta de seguir abaixant la tensió en un esforç per recuperar la confiança mútua i fer possible, al final, l'abordatge dels problemes de fons, que no

són altres que els de l'autogovern. En lloc d'atjar el foc, el que cal és apagar-lo amb l'ajuda dels extintors necessaris. I després, parlar, negociar, acordar...

Tanmateix, no ho oblidem, les qüestions relacionades amb les conseqüències penals dels errors (i delictes) del 2017 no poden ser l'objectiu. Com tampoc no ho són ni l'amnistia ni l'autodeterminació. L'objectiu de fons ha de ser el dibuix de les reformes necessàries per ajudar a construir un projecte comú d'Espanya, respectuós de la seva diversitat, en la que Catalunya pugui desenvolupar el seu autogovern, la seva capacitat de lideratge en el conjunt de l'Estat i la seva vocació europea.

Confesso que, personalment, hi una cosa que m'incomoda en tot aquest afer: la incapacitat dels líders independentistes de reconèixer explícitament que el procés ha estat un error amb conseqüències molt negatives. Cap avenç ni en l'autogovern, ni en la millor governança de Catalunya. I en canvi, major polarització de la societat catalana, una dècada de pèrdua d'oportunitats i un enorme retrocés en el lideratge de Catalunya. També, una estesa percepció d'engany que provoca decepció en els seus propis rengles.

Ens convé, és cert, tenir paciència. Però també la imprescindible perseverança per recordar, tantes vegades com faci falta, que l'Estat de les Autonomies necessita reformes. Les necessita Catalunya. Les necessita, també, el conjunt d'Espanya. Sóc conscient que el context polític no ajuda, però el risc de deixar arxivada la "carpeta catalana" és massa gran com però no mantenir aixecada aquesta bandera.